

Не вміння цінувати науковий потенціал і використовувати його надбання, призводить нашу країну до згубних наслідків. Але це вже інша тема.

Наразі залишаються невирішеними питання, пов'язані з виробленням нової єдиної парадигми впливу феномену влади на формування громадянського суспільства, що розглядається нами, яка була б здатна піднятися над полярністю класичної і некласичної парадигм влади, подолати протиріччя між концепціями “влади над ” і “влади для ”. Ці обставини посилюють актуальність проведення даного філософсько-політологічного аналізу феномену влади у взаємодії з громадянським суспільством.

Природно, коли одні дослідники вважають, що громадянське суспільство є основою для розбудови держави, а другі - відстоюють діаметрально протилежну точку зору і вимагають від сучасної держави штучно розбудовувати громадянське суспільство. Отже діалектика взаємодії громадянського суспільства та держави за посередництва феномену влади дійсно ще чекає на своїх дослідників.

Список використаних джерел

1. Костицький М.В. Юридична психологія: Навчальний посібник. - К.: Юрінком Інтер, 2000. - 400 с.
2. Костицький М.В. Філософські та психологічні проблеми юриспруденції: Вибр. наук. праці. - Чернівці : “Рута”, 2008
3. Політологія: курс лекцій [Текст] / О.О. Андреев, В.М. Кравець, Ю.Д. Мартиненко, О.В. Павлишин та ін. - К.: КНУВС, 2010
4. Філософія права: Навч.-метод. посіб. / О.О.Бандура, В.М.Вовк, М.В.Костицький, Ю.С.Симон та ін.; За ред. акад. М.В.Костицького. - К.: КНУВС, 2007

Цапко О.М., кандидат історичних наук,
доцент

Щодо необхідності розробки нової моделі реформування системи правоохоронних органів України

У сучасних умовах, коли Україна та її народ опинилися в складних політичних обставинах, коли під загрозу було поставлено сам факт існування її як держави, особливого значення набуває вирішення питань, які пов'язані з повноцінним існування основних інституцій нашої державно-правової системи.

Політичні події останніх чотирьох місяців доводять, що на шляху розбудови повноцінного громадянського суспільства України, одним із першочергових завдань є удосконалення правових й організаційних засад функціонування системи правоохоронних органів нашої держави. Саме від ефективності роботи цих органів значною мірою залежить ступінь захисту

прав, свобод і безпеки громадян, правопорядку та національної безпеки держави загалом.

Виходячи з вітчизняного та зарубіжного досвіду, можна стверджувати, що функціонування правової держави, як найвищого органу політичної влади в суспільстві неможливе без формування повноцінного громадянського суспільства. Взаємозалежність правової держави та громадянського суспільства полягає в тому, що правова держава є формою організації громадянського суспільства. Своєю чергою, слід зазначити, що суспільство стає громадянським лише тоді, коли в ньому людина визнається найвищою цінністю, а держава створює умови та виступає гарантом розвитку її прав та свобод.

Виходячи з цього, основні напрямки діяльності системи правоохоронних органів в Україні повинні базуватися на наступних принципах:

- зміцнення законності. Прогресивний розвиток суспільства значною мірою залежить від того, як в ньому дотримуються законів. Усі громадяни України мають бути рівними перед законом і нести рівні обов'язки та відповідальність у разі його порушення;
- забезпечення застосування законів та інших нормативних актів на всій території їх дії, а також досягнення фактичного виконання правових приписів у всіх видах державної, господарської та іншої діяльності;
- удосконалення нормативної бази законності, тобто сутності та змісту законів, які приймаються. Приведення системи законодавства у відповідність до потреб даного етапу розвитку держави і суспільства;
- зміцнення правопорядку, що передбачає розробку нової моделі реформування діяльності правоохоронних органів, спрямованої на гарантування ними демократії та верховенства права, реальне забезпечення прав і свобод громадян, підвищення ефективності протидії зовнішнім та внутрішнім загрозам національної безпеки, зокрема виявам організованої злочинності та корупції.

Нова модель реформування діяльності правоохоронних органів повинна базуватися на семи основних засадах, а саме: деполітизація; децентралізація та девоєнізація правоохоронних органів; уніфікація їхньої діяльності, що полягає в унормуванні стандартів правоохоронних заходів; прозорість - як при наборі працівників, так і в їхній діяльності; професіоналізація, що передбачає чіткі процедури просування по службі й ефективне навчання; і, зрештою, залишення за цими органами винятково правоохоронних функцій.

Крім того, нова модель реформування діяльності правоохоронних органів в Україні повинна реалізовуватися шляхом поетапної зміни форм та методів їхньої діяльності в умовах демократизації за такими основними напрямками:

- опрацювання нових теоретико-правових засад їхнього функціонування;

- удосконалення існуючої нормативно-правової бази, яка регламентує діяльність правоохоронних органів;
- розмежування компетенції та усунення дублювання повноважень;
- визначення структури, чисельності, фінансового, матеріально-технічного, організаційно-правового та кадрового забезпечення з урахуванням основних тенденцій у динаміці зовнішніх загроз, злочинності в Україні, її латентності, експертних досліджень, соціологічних даних тощо;
- упровадження професійних та етичних стандартів у оцінці службової діяльності працівників правоохоронних органів.

Як, на нашу думку, при формуванні нової моделі діяльності правоохоронних органів необхідно передбачити також і процес їхньої трансформації у цілодобову сервісну службу з подальшим наданням працівникам даних органів статусу соціальних працівників.

При реалізації цих непростих завдань значні надії покладаються на курсантів, студентів та слухачів Національної академії внутрішніх справ, як нової генерації правників, які, будучи озброєні сучасними знаннями та новим мисленням, стануть спроможними дати ґрунтовні відповіді на виклики сьогодення.